

Ta Střední Evropa jim dělá starosti

Kdo by to řekl, že takové pěkné země jako jsou středoevropské státy, nadělají některým diktátorům tolik starostí! Jedna z nich, Rakousko, tlačí již jednoho z nich v žaludku a je pochopitelné, že druhá, která je větší, Československo, by sotva byla stravitelná a člověk, i když ho někteří považují za poloboha, se píece potřejuje vyspat, což těžké trávení nedovoluje. Ale chuf je chuf a někteří lidé si dovedou mnohé pochoutky odřici, jenom nedovedou přemoci chuf po něčem, co jim nepěkáží, snad proto, že maslo je vonné a pohled na vlčici se lány okouzluje a člověk vždycky touží po něčem ideálním a krásném, tedy i po ČSR.

To jen tak mimochodem k pochopení posledních událostí. Dr. Stojadinovič si zajel do krásného města severoitalského, Benátek a tam se setkal s Cianem, schopným zahraničním ministrem italským a rozmlouvali spolu o mnohých věcech, mezi nimi prý, jak tvrdí zlí jazykové, i o Československu. Tedy vkus opravdu dobrý. Mussolini prý zrazoval Hitlera, tak se dovidáme, z válečného útoku na Československo, nehof, ačkoliv mu na něm nezáleží, nemohlo by mu být lhostejným, k čemu by to tažení vedlo. Sotva lze při tom myslet na to, že by litoval rozbitých měst, krásných chrámů, důkazů to udivujícího díla církve, které by byly obráceny v trosky. Myslí asi na něco jiného, v přátelském předpokladu, buď že Hitlerova armáda je nepříemnožitelná nebo je si jistá na sto procent vítězství. Je možným i jiný předpoklad, ale o tom nefebá již mluvit, poněvadž spojení italsko-německé jistě nesnese pochyb.

Itálie má zájem na Střední Evropě a to nejen po stránce sportovní. Mussolini je příliš bystrý politik, aby nevěděl, že několik menších států, hospodářsky dobře prosperujících a žijících spolu ve shodě, států, které mají netoliko velké přírodní bohatství, nýbrž i pilný a pracovitý lid, je nejlepší zárukou rovnováhy a zároveň překážkou rozpínatosti velkých, kteří, i když jsou to spojenci, jsou záhlavě střeženi, poněvadž není radno velikost přepínat. No a řekneme i to, že v těch malých státech je hodně obilí, mnoho dobré vůle žít s ostatními v pokoji a lze s nimi dobře obchodně vycházet, což není k zahození pro zemi, která sice má Habeš, ale nemá ani dosti surovin, ani dosti mouky ani

dostí peněz. Nač tedy chtít ty menší státy pozít? Má-li na ně někdo chuf, buďiz, af si vyláme zuby, ale rozhodně je lepší zajistit si přátelsky jejich pomoc a spolupráci. Kdyby měl Hitler zkušenější rádce, řekl by mu totéž, ale oni to asi nevědí, nebo se sami bojí o svůj vliv. Mussolini rozhodně si počíná skvěle, když — af ho k tomu žene cokoliv —, si pozve do Benátek jednoho z ministerských předsedů z malodochodového státu než Hitler, který se spokojí s návštěvou Henleinovou, která ho ostatně ještě stojí peníze. Každý rozumí jinak pobesedování.

Nazism jako takový je artikl, který tělesně nenasytí a duchovně tím méně takové vývozní artikly nejsou žádou-

cí. Když ještě ten artikl je načichlý jakýmsi nadčlovčenstvím, nebo polobožstvím, není divu, že si ho někde nepřejí, poněvadž zdravý rozum říká, že člověk je člověkem a ne nadčlověkem nebo bohem. Možná, že i na to myslí Mussolini, a možná že i proto mu záleží na středoevropských státech, ve kterých zdravý rozum je ceněn. Kdož ví? Rozhodně si jsme toho vědomi my a na tom záleží. Když se nám líbí kříž, nepotřebujeme a nemůžeme se nám líbit hákovitý kříž. Slovo: hák nemá u nás dobrý zvuk. A jsme přesvědčeni, že náš národ pro kulturu evropskou vykonal v těchto dnech nesmírně mnoho dobrého, když lomený kříž nalomil. Nad Střední Evropou bude vládnout pravý kříž!

Velká manifestace bratrství v Jugoslavii

V posledních týdnech osvědčil jihoslovanský lid několikrát upřímné přátelství k našemu národu, někdy až dojemným způsobem. Nelze jen tak zapomenout, že mládež, hlavně akademická, byla ochotná v případě, že bychom byli napadeni Německem, hlásit se dobrovolně k naší obraně a mnoho listů, hlavně slovinských a chorvatských psalo o nás v těch těžkých dnech s takovou věrností, že taková slova dovede diktovat jen láska. V neděli se ta láska opět projevila a sice v Kragujevacu, při slavnosti na paměť hrdinské smrti 44 slováckých vojáků rakouské armády, kteří před 20 lety byli popraveni pro vzpouru. Nápis na standardě, nesených v průvodu: „Věrnost za věrnost“. „At žije ČSR.“ „At žije demokracie“. „S Československem všude, bez něho nikam“. mluví řeči velice jasné. Slavnosti se zúčastnili četné spolky jugoslávské a zástupci armády, ministr války byl zastoupen generálem Joksimovičem. z Československa byli přítomni místopředseda sněmovny dr. Markovič, gen. Viest a j. Slavnost zahájil starosta kragujevačský, sen. Rožič, který mimo jiné řekl:

„Rekněte československému národu, že střežíme hroby bratru, u nichž naše ženy prolévají slzy, jakoby to byli jejich vlastní synové. Krev není voda.“

Promluvilo několik řečníků a všichni zdůrazňovali bratrství vůči oba národy a státy, které se projevovalo již před válkou, projevilo se tak nádherně za války i po válce. Dnes je přátelství stejně velké jako v minulosti.

Katoličtí legionáři a Omladina na sv. Hostýně

Tisíce katol. lidu vzdávají hold republice, prezidentu Dru Benešovi, ministru Srámkovi a legionářům.

Katoličtí legionáři z Valašska společně s katol. Omladinou uspořádali u příležitosti slavnosti Božího Těla v neděli 19. června t. r. pouť na sv. Hostýně, aby oslavili dvacetileté jubileum naší samostatnosti a vzpomínali dvacetileté výročí založení a uznání čsl. armády — legii v Itálii.

Slavnosti započaly v sobotu večer v přeplněném chrámu Matky Boží pobožností za klid a mír v Evropě. Po položnosti konala se akademie katol. Omladiny, na které promluvil předšedá katol. Omladiny Karel Odložilík, v. p. A. Dokoupil, děkan z Kvasic a za legionáře Omladinu pozdravili neuvávný leg. pracovník br. A. Navrátil z Přerova a bývalý omladinářský pracovník itál. leg. br. Jos. Rozsypal. V neděli přišel katol. lid z dalekého okolí, legionáři, mládež ve svých svrázech, aby se zúčastnili mše sv. za padlé legiáře. Po mši sv. vyzel z památného kostela veliký průvod

poníků, ve kterém byla početná četa legionářů se svatováclavským praporem z Prahy, vedená br. kapitanem itál. leg. B. Kubíkem ke 4 oltarům. Po církevních slavnostech odebrali se legionáři a omladina s hudbou k nádhernému pomníku padlých Moravanů, kde byl položen věnek Ústřední jednoty čsl. legionářů. Po dojemném aktu promel slavnosti projev jednatel Zemského svazu Ú. J. br. Josef Křížkava z Prahy. Právil: Přináším Vám pozdrav od hrobů našich sv. patronů, od hrobů českých králů, z matičky Prahy, která je sídlem presidenta osvobodného státu, jehož svoboda v nynější době jest ohrožována moderními pohanskými Tatars. Právě zde na památném Hostýně katol. Moravanů před staletými barbar-ké hordy Tatarů porazili a zadrželi a tak se stane i dnes, opovázili se někdo dotknouti našich hranic. Vzpomněl obětí, lásky a nadšení legionářů v jejichž slépejších půdě celý národ. Oslavujeme zde dvacetileté výročí založení a uznání čsl. armády v Itálii, i tato armáda nejpozději formovaná byla budována na základech tisícileté tradice svatováclavské, o čemž svědčí rozkaz

Reč legionářů v jubilejním roce

Letošní jubilejní rok republiky připomíná častokráté legonáře a jejich tradici. Před 20 lety rušili legonáři se probíjeli Sibíři, svádějíce četné boje. I-talští legonáři bojovali hrdině proti rakouským armádám. Často nyní si je připomínáme a jisto, že ty připomínky budou nejdříve, až vyvrcholí oslavy 20. výročí samostatného státu, na jehož existenci mají legonáři lví podíl.

Legonářská tradice mluví k národu krásnou řečí. Prvá její věta je: Je nutno přinést za svobodu své vlasti každou oběť, i svého života, vyžaduje-li ji. Vykonal-li legonáři jako celek tak veliké věci, pak proto, že překonali rozdíl nejen stavovské a konfesijní, nýbrž i politické. Všichni se cítí být jedno, ti kteří neměli tohoto vědomí, odpadli, ale i zapadli. Svornost, čtnost pro nás tak těžká, byla u legonářů něčím obyčejným. Proto vzbuzovali úctu, u nepřátel pak bázeň.

Druhá věta, kterou je nutno rovněž zdůraznit, zní: Je třeba dobře dělat svoji věc i v nejtěžších poměrech. Isem-li vojákem, musím být nejlepší vojákem. Dobrá vůle k oběti by ještě nepřinesla plodů, kdyby nebyla podepřena osobním uměním. Legonáři uměli válčit, ti, kdož je mají v úctě, musí se od nich naučit dělat poctivě svoje řemeslo.

Poslední věty ukázaly, že se národ po vzoru legonářů dovedl semknout ve vážných chvílích pro vlast. Prý s tím, co rozděljuje, hledíme jen to, co spojuje. Je to láska k vlasti a osobní charakternost.

generála Grazianio z 28. IX. 1918. Katolický lid byl vždy na svém místě, vždy konal svou povinnost a jest připraven i v těchto těžkých dobách hájiti svoji vlast do krajnosti. Náš národ nezradí, nezapře, vstává do poslední chvíle. Prolitá krev a obětované životy za svobodu nebyly nadarmo. To, co oni dohli, my ubájmeme. Projev, při kterém sta lidé a mezi nimi muži, zatínající pěstě a odhodlaní ke každé oběti — neubránili se slzám, byl přerušován často bouří souhlasu a potleskem — a zanechal v několika tisícovém shromáždění hluboký dojem.

Po něm promluvil poslanec Fr. Bayer o věrnosti katol. Moravanu k Bohu, Matičce Boží a velkém významu sv. Hostýně. Vzpomněl presidenta Osvoboditele a nabádal katol. Omladinu, aby pokračovala v intencích předku. Legionář hr. Rozsypal, který vyzel z předválečné Omladiny, nabádal mládež k hájení práv a svobody. Předšedá katol. Omladiny Odložilík v závěrečném proslovu zhodnotil velký význam katolicismu — kdo je věren Bohu, je věren státu a národu. Poděkoval všem za spolupráci a úřast. Jméncem Ú. J. poděkoval organizátor pouťi hr. Navrátil. Když byly předčítány hr. Křížkavou pozdravné telegramy presidenta republiky, arcibiskupu Pražskému, ministru Srámkovi a italskému vyslanci, propuklo nadšení tisíců v provolávání slávy presidentovi Dru Benešovi, republice a katol. legionářům. Charakterem svatováclavským tento nádherný projev ukončen. Po odpůlné pobožnosti konala se u hr. Měchury v katol. domě „Sušil“ v Bystřici pod Hostýněm přátelská beseda, kde hr. Křížkava promluvil o memorandu, které předkládají legonářské organizace povoláním finitlům v naší republice k zabezpečení přestávajících legonářů, invalidů a dodržování legonářských zákonů. Pojednání též o doposování do Svatováclavské Stráže a bratrstvu besedou slavnosti zakončeny.

Vzpomínáme nedávných bouřlivých manifestací v lůně lidové strany, jejichž smysl a cíl byla touha po dohodě čsl. strany lidové s Hlinkovou stranou lidovou. Snaha ta byla podporována sice jen důstojníky, ale rostla v davu a dav činil pak možné i nemožné náklady na generály, kteří ne že davu nerozuměli, ale jsouce jedině povoláni k takovému jednání, — znali jasněji zásadní důvody, pro které cíle davu nemohly být splněny. Poslední dva roky pohnuté doby daly pak zapomenout na tento tlak, až z čista jasna objevila se před letošními volbami Lidová strana v pravém světle — jako frakce v odboji proti státu na společné frontě Henleinovců a Madarů. To jistě bylo překvapení pro lidový dav, jedno z největších, jasným však a starým předpokladem lidových generálů.

Věříme plně, že bylo těžko upozornit lidovou veřejnost na konkrétní důvody, pro které jednání s lidovou stranou po několikráte ztroskotalo, ježto tak zarážející politiku a taktiku od Hlinky nikdo nečekal, tím méně pak čeští a moravští katolíci. Je však na místě otázka, zda byla vhodná ona houževnatá a již přísloušná mlčenlivost i před nejbližšími straníky a proč alespoň jim nebyly řečeny jasné důvody, pro které jakákoliv dohoda byla nemožná. Veřejné mínění v žádném hnutí nelze přece podceňovati, tím méně pak v lidovém hnutí, které je jistě natolik soudné, a způsobem, jakým jen může, dovede být svým představitelům vděčné za opravdu reálnou státní politiku.

Proto budeme soudnými i nyní a nebudeme předhazovati výtky pro naše rozčarování, kterého jsme se mohli dočkat již dříve. A postačí nám, když lidová strana sama nám jasně dokladá důvody, znemožňující jakékoliv dohody a představující propast mezi těmito zdánlivě příbuznými směry.

Politika strany lidové, představující tvůrčí sílu ve státě, nemůže být lhostejná již z důvodu státnosti k počinání lidové strany a jest její povinností, jako jedině k tomu povoláné, vyvinouti takovou aktivitu na Slovensku a hlavně ve voličstvu falešnými hesly lidovců zlákaném, aby byla učiněna přítrž nynější podvržené činnosti protistátní a protinárodní. Zdůrazňujeme, že lidová strana jest jedině k tomu povolána a varujeme před popěvatovými akcemi, které nám v první řadě Slovensko znepráčetily a odcizily pro jejich hluboké náboženské nřesvědčení. Každé jiné řešení se dříve či později vymstí Slovenské lidové voliče upřímně nemůžeme získati ani socialismus, ani liberalismus, tím méně pak hnutí agrární, představující ve svém jádru stále ještě sklony protináboženské a budující svoji politiku v první řadě na hmotném podkladě — na svatém zákoně pudy. Varujeme i tu politickou stranu, která popěvatovou spolupráci českých a slovenských katolíků pro své stranicky mocenské cíle rozbila a umožnila tak vniknutí cizích živlů do osamocené lidové strany a tím její nynější politiku. Zažili jsme podobný případ s Henleinovou stranou, proto myslíme, že je toho již dost a že to přestává být zdrávo nejen voličstvu, ale i státu. Nebyli-li snad již dříve v koalici stranách prvním jejich článkem zájem státu, budíž tam bezpodmínečně aspoň nyní. Ja.

Vzpomínka sjezdová

Minuly svátky Ducha svatého, které se staly svědkem velkých manifestací katolických žen a dívek v Praze. Všechny listy zhodnotily již význam tohoto sjezdu — jen já ještě vzpomínám slov redaktora italského časopisu „Osservatore Romano“, slov, která dnes mají obzvláštní význam i určitou spojitost s našimi dny. Pan redaktor mluvil o dvou světcích — českém sv. Janu Nepomuckém a italském sv. Antonínu Paduánském — u nichž obou zachován byl živý jazyk — u prvního ko důkaz mlčenlivosti, u druhého jako doklad velké neúnavné činnosti kazatelské.

Dvě naprosto rozdílné vlastnosti — a

Jak se odměníme hraničářům

Česká veřejnost netrpělivě očekávala nedělní volební výsledky z pohraničí a projevy radosti nezaly konce při hlášení z Teplíc, Liberce, Rumburku, Rybářů, Jihlavy, atd. atd., kde všude se jednota vůle hraničářů pro jednotnost a celistvist republiky volebně příznivě projevila. Bolesně působil trapný národní zjev v Postoloprtech, kde vedoucí kandidát (první) za Českou agrární stranu p. správce Zbroj odmítl bezplatně propůjčiti bryčky s jedním koněm na svažení českých nemocných voličů, požaduje zaplacení Kč 60.— za půl dne. To jest konečné věci vedení této strany v Praze. Věříme však, a tak to u nás bývá, že radost ustoupí samozřejmosti a rozplyne se v dusné atmosféře, v které nyní žijeme a jež je předmětem předního zájmu všeho občanstva. Vzpomínáme, jakým výsadám se těšili hraničáři za blahých dob českých králů — rozumných to našich slavných panovníků — a ti všichni kladli náležitou váhu na spokojenost obránců hranic, jakožto první tvrze vystavené náporu a nájezdu zvenčí.

Dnes úloha hraničářů je obdobná, je stejně důležitá a chápeme všichni, že bez nich by okolnosti směřovaly jinými cestami, než samí chceme. Jednota hraničářů je dnes chápána snad více než před staletími — my však ze sobectví, které dnes nás jen a jen ovládá, nepostarali jsme se ani o časově hmotné zabezpečení této naší první tvrze. Jistě že nestačí, přijďme-li k hraničářům na projev či snad jim za dosavadní činnost poděkujeme — to je prosím málo. To ještě nezáleží starost o hmotné zabezpečení hraničářů a jejich rodin. Ale nejen to — jsou zde i otázky jiné, které jsou soustavně přehlíženy.

Samospráva v poměčeném území je ve většině případech v rukách tam poměčených Čechů, nedbajících naprosto práv domácích státní menšiny. V takových samosprávných jednotkách se pak o soužití a o spravedlnosti vůbec mluvíti nedá. Pokud v takovém zastupitelstvu nezískáme ned-

poloviční většinu českých stoupenců — je téměř nemožná praktická demokracie, nehledě na úmu státnosti samotné. Jak vyhlíží takové město, kde je 45% Čechů? Zaměstnanci obcí jsou Němci, policie německá — atd. atd. Nepřirovnávám pak ani případy s 20 a 30% menšinou. Vezměte jen takový Duchcov, neb město Osek u Duchcova. V obou případech při návštěvě musíte s bolestí konstatovat, že jste v úplně německých městech — ač obě tato města mají českou většinu a tak bychom mohli jmenovati spoustu jiných obcí a všude shledáváme se s rázem naprosto německým, ač skutečnost je jiná. A to právě jsou okolnosti, na které nutno poukázat a které nutno odstranit. Při sdělování národnostního statutu budíž bezpodmínečně přihlíženo i k těmto okolnostem, v nichž musí býti hraničáři bráni v úvahu a chráněni před náporem poměčených Čechů a sice buď t. zv. obecními státními tajemníky neb jiným vhodným opatřením. Kdyby v Jihlavě bylo s Němci nakládáno jako s menšinou v Mostu, Teplících neb Liberci, byla by nucena anglická sněmovna se tím zabývatí — o III. říši ani nemluvě — proto alespoň každému stejně, ať je to již pro stát či proti němu.

Dalším pak vhodným opatřením by byla nová pozemková reforma. Nikoliv však rozdělit dosavadní latifundie na zbytkové statky, ale vytvořiti malá hospodářství o 2 až 3 ha, na která by nezaměstnaní předsídili. Hospodářský expert Henleinovy strany zdůraznil, že je nutný vážný zásah do našeho zemědělství — zvláště zdůrazňuje, že stroje v zemědělství vyřadí z pracovní možnosti tisíce dělníků. Je proto nutno je i v této akci podpořiti a novou pozemkovou reformou poskytneme pracovní možnosti tisícům nezaměstnaných tím, že budou hospodářství na svých přídelech. Pak věřím, že hraničáři budou státu vděční, nebudou mít starost o zítřejší skývu chleba, budou mít svoji — vlastní rukou — z vlastní české pudy — získanou. J—a.

Následky v prodlení

Všichni prožíváme rušné dny. Všichni jsme však odhodláni klidně avšak rozhodně jít tam, na naše hranice hájit tam tu naši tak těžce vydobytou svobodu. Všichni, bude-li nám to nuceno bránit se budem až do konce! Ale když se tak člověk zahlubá a zamyslí, proč jsme přišli do takové situace, přijde k závěru, že našim největším nepřitelem je naše váhavost, že jen díky naší váhavosti mohlo vůbec dojít k t. zv. „sudetoněmeckému konfliktu“. Váhavost se nevyplácí zrovna tak jako zbrkllost. Žijeme v době rychlého tempa. Mnohé události vyžadují rychlé rozhodování, protože, při pomalém vyřizování nastává nebezpečí z prodlení. A takové nebezpečí se ukázalo velmi reliefně v našem pohraničí.

Neuplynulo mnoho vody, ale moc se změnilo od té doby, kdy jsme všichni svorně a radostně si tiskli ruce, ba mnozí se sližou v oku se objímali. To bylo 28. října 1918. Tenkrát jsme žili citem, ale ne rozumem. Tenkrát jsme byli radostí zptí k omámení! Tenkrát ale bylo také třeba rozvažovat a zcela uvažovat, přemýšlet a podle rozmyslu pak se zařít.

přece zamyslíme-li se nad tím, vidíme, že je tu jasně prokázána služba jazyka — tolik důležitá pro lid celého světa. Jazyka dar světlí nám Bůh... Ale jak toho jazyka užíváme? Nezdá se, že by to byl vždy dar — slyšíme-li nepřekně, neslušně řeči kolem sebe. Pak by to ani nebyl dar. Zapomínáme pěkně mluvit, ač i nám je požitkem naslouchati lidem jemně myslícím a stejně i hovořícím.

Kdyby si ženy neodnesly se sjezdu nic, jen tato srovnání, stálo by to za více, než bychom si mohli přáti: Kéž to dá sv. Jan i sv. Antonín. Man.

zprávy ve zkratce

— Pražským primátorem byl zvolen 88 hlasy Dr. Petr Zenkl. To znamená, že byl zvolen hlasy všech českých stran, tedy i ligisty a komunistu. Těšit bude již valba naměstka. Prvního náměstka požaduje úřední sjednocení, druhého so demokratii, o třetího lude asi sveden loj, poněvadž komunisté budou se vsi pravdě podobnosti uplatňovat své právo proti menším stranám. Budou kandidovat asi Dra Vrbenštího.

— Naším henleinovcům vzkazují z Paříže (list „Journal“):

„Kdyby vůleové sudetoněmecké strany měli svobodu rozhodování, museli by se snažit v jednání s Hlinkou o to, aby sudeti Němci byli chráněni před rakouským osudem. Tisíce Rakusanů je v koncentračním táboře, ceny stoupají, potraviny jsou zabaveny pro potřebu německé armády atd., pluk rakouských „Deutschmeisterů“ odmítá zavést německý reglament při cvičení. Při vysvětlování v kasárnách tohoto pluku bylo nalezeno mnoho výtisků ilegálního komunistického časopisu.“ Ale na lepší lidě nic neplatí.

— Vědřle patřilo na stadionu tím nejmenším. Ráno pochodovaly sokolské děti Prahou, vřele pozdravovány a okladykem jich cvičilo na 50.000 na stadionu. Cvičení byla pěkná, návštěva velká.

— Do Londýna odjela londýnská delegace k jednání o hospodářských otázkách, vzniklých přistěpením Rakouska k Německu. V Londýně je nálada vřívá pokud možno co nejvíce vřívě požadavkům německým. Půjde hlavně o rakouské půjčky.

— Rumunský král Karol se sešel s prezidentem Kemalim Atatürkem, diktátorem tureckým. Jednání byli přítomni turecký min. předseda a ministr zahraničí a týkalo se spolupráce na poli hospodářském.

— Hitler prý není v Rakousku, pravi část tisku, kdežto jiné listy tvýracejí. V Rakousku to vše a nejsou spokojeni ani nazisté, kteří byli prostě po an-lusu odsunuti na vedlejší kolej. Burekl je nenáviděn a nazisté žádají, aby byl odvolán. Goering, Görbelek a gen. Brauchetich mají dílat prostředkem.

— Vítězství katolického politika nad komunistickým je hlášeno z průmyslového města St. Etienne ve Francii. Při volbách do parlamentu zvítězil R. Saurent, člen katolické strany, který získal 9.700 hlasů, o 1.000 více než jeho komunistický odpůrce. Francouzští katolíci vyvíjejí velikou sociální činnost, ježž výsledky jsou již patny. Saurent je našim přítelem. Prahu poznal jako starosta pařížský.

V cizích službách jest takový katolík, který své úspory ukládá u ústavů katolických nezpřítelských. Každý členáš našeho časopisu koná svoji povinnost a své přebytky svěruje záložně Herzesa.

ho česťiví. Měli bychom se aspoň teď vzpomínatová a zachránit to, co se dá a to je možné jen revisi matik a z toho vyvodit důsledky! Měli bychom si konečně uvědomiti, že svornost i pevnost malé věci rostou, nevornost i nepevnost i největší se rozpádávají v nivec. Měli bychom si uvědomiti, že Němci podle všeho nechťjí spravedlivé dohody, ale že nám chťjí diktovat, a proto v první řadě musíme spoléhat sami na sebe, protože demokratické státy již pětkrát měly příležitost poučit Německo a — pětkrát se odkázaly na bezecné protesty a námítky! Měli bychom si uvědomiti, že lidé v pohraničí ještě dnes čekají, kdy se v Praze probudí ze svého spánku, obdesífeného šedými radami „přátel“ a kdy prohlédnuvše, spatří svýma očima tu pravou tvářnost hraničářského života. Nezachráníme-li hraničáře a pohraničí, tak to bude začátek našeho konce. Z pochoptelných důvodů nemohu napsat do nebe volajících případů páchaných na našich hraničářích ještě dnes. Těchto případů jest si zajisté vědoma ministerská rada, neboť nemůže jich nevidět či jich nebat. V řadě případů příslušné řízení je do té míry těžkopádné, že trvají jř největší obavy, že hraničáři ztratí víru nejen v sebe, ale i ve státní spravedlnost.

A. Hodač.

Teplice-Šanov

Slavnost Božího Těla. Dočetli jsme se v denním tisku, že nová vláda v Rakousku vydala katolíkům pokyn, aby slavnosti Božího Těla nebyly konány s takovou okázalostí jako jiná léta a že zejména ve Vidni tohoto pokynu až napádně bylo poslechnuto. U nás jsme měli dojem, že stejný pokyn byl dán z Berlína i pro Československo. Když němečtí katolíci plným svém počtem se věnovali do Henleinovy strany, domnívali jsme se, že svátek Božího Těla bude letos slaven všemi Němci bez rozdílu, že Božitělový průvod se bude konat za největší jejich účasti, že slavnost Božího Těla oslní svým leskem i zevnější výpravou. Zatím jsme se dožili velkého zklamání. Němci postavili Henleina nad Krista Pána. Zatím co o volební neděli každý jejich dům byl ozdoben obrazem Konráda Henleina, všechny ulice tonuly v záplavě praporek, v sobotu večer okna byla slavnostně osvětlena, zarždel o svátku Božího Těla nezámek a chlad, s jakým Němci oslavovali Božského Spasitele. Všecky obchody byly otevřeny jako ve všední den, jen na budově děkanství se krčily dva praporey a okna byla ozdobena kvitím. Z oken zámku, který k oslavě Henleinově nejvíce vynikal svojí výpravou, visely jakoby na posměch dolů pokojové koberec, jinak v ulicích, kudy se průvod ubíral, vůbec žádná výzdoba, za to na Zámeckém i Tržním náměstí právě před pomníky, kde jindy slávy oláde, velké kupy kostek, připravených ke slávení a na nich hordy dvokých kluků, kteří přímo za zády žehnajících kněze se rvali o věčivky oltáře zdobících brizek. Účast v průvodu i ve spálení slabší než v minulých letech, ve tvářích účastníků nezračila se jako jindy radost a láska ke svátostnému Spasiteli, nýbrž unavenost a lhostejnost. Již letošní svátek Božího Těla ukázal jasně, že němečtí katolíci svým připojením se k Henleinově straně církvi neposloužili, náboženství neposlíhali a k oslavě Boží nepřispěli.

Spojitě národy. Jakoby si řekli, že právě nyní jim nastala vhodná doba, církev československá i německá protestantská církev zahájily současně novou agitaci pro získání nových stoupenců. Jak známo, jest Henlein takoví odpadlíky evangelikem, Henleinovci štovou proti českým kněžím a hrozí, že raději vystoupí z církve, bude-li jim znucován český kněz. Protestantští pastoři ihned využívají této nálady a pořádají zvláštní schůze a přednášky pro poučení těch, kteří se chtějí přihlásiti do jejich evangelické církve. Čeští hraničáři zase zavlivají německým kněžím, že jdou za odpadlými Henleinem, a hrozí se na Hlinku a jeho Slováky, že se spojí s nepřáteli republiky. Toho zase využívá církev československá a pod rouškou oslav dvacátého výročí trvání republiky koná v pohraničí agitací schůze proti katol. církvi. Inu dějiny se opakují. V boji proti Kristu vždycky až dosud se sešli Katišá, Herodes a Pilát. Ale doufáme, že dnes již katolíci a ně-

mečtí ať čeští jsou v boji ostříleni a ve svém náboženském přesvědčení tak pevní, že svoidím odolat a k odporu od viry se pohnouli nedají.

Z okolí Teplic

Trnovany u Teplic. Naše organizace Lidová spolu s Katolickým Sdružením konaly ve středu dne 15. t. m. výroční schůzi za slušné účasti členstva i hostů. Z přednesených zpráv bylo patrné, že trnovanskí katolíci nespali, ale po celý rok intenzivně pracovali. Ve Sdružení starali se pečlivě o české bohoslužby, které se konají každou neděli: o půl 9. hod. ranní, v postě jsme mivali křížovou cestu, v květnu májové pobožnosti. Zasluhou prof. obchodní akademie Frant. Koláře a za jeho vedení ustavil se kroužek katolických studentů, kteří každou neděli plně přicházeli na českou mši sv., právě tak jako velký počet dětí ostatních škol, které přivádějí jejich neuvěřitelně katechetu p. Kočandrla. Však také za odměnu se jim postaral o bohatou vánoční nadílku, při které bylo podělena cca 80 dětí. Přímám nás českých katolíků trnovanských jest, aby aspoň občas nás navštívili některý český kněz a povzbudil nás českým kázáním. Lidová organizace také nelenila. Přípravovala volby, vyjednávala s ostatními českými stranami a spojila se s občanskými stranami na jednu kandidátku, která se sdružila zase s kandidátkami českých stran socialistických. Volby vykazaly značný přírůstek českých hlasů a přinesly českým stranám úhrnem 7 mandátů. Rečником při výroční schůzi byl vdp. děkan Mlejnek z Teplic, který nás všemi slovy povzbudil a posílil. Zdůraznil, že proti sjednocenému nepříteli musí se sjednotiti celý český národ, zapomenout na všechny stavovské a jiné rozdíly, zanechat stranických sporů, a všechny své síly spojit na obranu státu. Na katolické hraničáře může národ vždycky spoletati. Věrní Bohu v každé době budeme také věrní svému národu a státu. Za předsedu Katolického Sdružení i Lidové organizace byl zvolen náš osvědčený a obětavý pracovník p. Václav Jiřinec, jemuž po bok jako členové výboru byli zvoleni ostatní neméně obětaví pracovníci. Nový tento výbor jest nám zárukou, že katolické hnutí v Trnovanech stojí na dobrých základech a že i v příštím roce bude svědomitě plnit vytknuté sobě úkoly.

Bohosudov. Na svátek Božího Těla měli jsme malou náhradu menšinové pouti, o které dosud nevíme, bude-li se vůbec a kdy se bude konat. Ve čtvrtek odpoledne příputovali do Bohosudova především české děti z Děčína se svým velebným pádem, po nich pak přišli čeští katolíci z Teplic a z Trnovan, s nimi také značný počet dětí. Nejdříve měl děčínský velebný pán českou pobožnost s pozhánáním v basilice, po níž jsme utvářeli milostný obraz. Po pobožnosti sešli jsme se v hotelu „Blieleben“ k přátelské schůzi, kterou zahájil a řídil důvěrník p. K. Štebauer. Ke shromážděným katolíkům promluvil vdp. děkan Mlejnek z Teplic a vybězel je, aby vždycky zůstal věrní Kristu Králi, který o svátku Božího Těla koná slavnostní přehlídku svých věrných a přijímá

jejich hold. Národ, který se drží Boha, nezahyne a ubrání se i přesile nepřátelské, jak nás o tom dějiny s dostatek poučují. Zajímavou přednášku doplnil p. důvěrník Štebauer krátkým proslavem, br. Heřman Šmid z Teplic nám zahrál na klavír, takže jsme si mohli i zazpívat, orelské děti i zavčítali. Po krátké pobožnosti v basilice rozloučili jsme se se svými milými hosty, na jejichž brzkou návštěvu při opravdovské menšinové pouti se těšíme.

Most

Za lask. vedení dp. P. Merela konan byl v neděli dne 12. t. m. výlet všech katolických složek do Klínů a k údolní přehradě města Mostu v Krusných Horách. Ať počasí bylo nejisté, přece jsme se rozhodli a na cestu se vydali. Rozhodnutí tohoto žádný nelitoval, neb děť se udržel a všichni se dobře pobavili a na denní strasti života v družném a přátelském hovoru i zabavě cestou zapomněli. Děkujeme dp. P. Merelovi i dp. P. Norbertovi za jejich laskavost a porozumění, kterým hledí seznámiti a sblížit české katolíky všech složek. Měli bychom k nim psobau, aby v brzkou opět mohli jsme se s nimi na společném výletě těšiti. **Tatáž neděli založena** byla v Souši u Mostu místní organizace čsl. strany lidové. Ustavili sebuji zahájil a řídil náš okresní před-
seda čsl. strany lidové p. Seidl; výstřední, pěkný a věrný referát přednesl org. tajemník p. učetní Hulinský. Schůze byla početně navštěvovaná, měla blahý průběh. Tím uveden v život opět jeden člunek lidového hnutí, pracujícího pro Boha a vlast na zamořeném nevěrou a poměněním severu naší milé čsl. republiky. **V úterý dne 28. t. m. o 8. hod. večer u „Modré hvězdy“** bude se konati člunská schůze Mladé generace čsl. strany lidové. Účast členstva povinná, hosté vítáni.

Poslední člunská schůze konána byla 1. t. m., která svým průběhem i účastí se vydařila. Schůzi zahájil a vedl náčelník M. G. hr. Mazák. Po uvítání přítomných náčelníkem M. G. přečetl zápis z minulé člunské schůze br. Kopecký, který byl schválen jednolitelně. Sluší podotknouti, že referáty pokusili se předněti mladí začínající členové M. G. a to Br. Procházka o vnitro- a zahraničnopolitické situaci a br. Zpěvák o úřel a úkolech M. G. a strany lidové. Pak promluvil pp. dp. P. Merel, stat. zástupce Dr. Kordář a okresní předseda Seidl.

Podmokly

Jestě k volbám 12. VI.:
Šestý český mandát, předpokládáný v du-ledku příručku volbů, unikl nám jednat, proto, že hodně voličů dlelo za vojenskou povinnost, dále proto, že čeští komunisté nevolili české strany, ba bylo při i dost případů, že v důsledku dovolených, nevolili všichni, kdož voliti měli. Byla tedy zpráva v posledním říjle Stráže o přírůstku jednoho českého mandátu mylná. Jedno ale jest jisté, že inspiratoři samostatných kandidátek stýdí se nyní za to, že pro stranicou povýšenost nezmohli se na společnou kandidátku a hledí svěsti vinnu na jiného. O tom, kdo chtěl jednotnou českou kandidátku, může se každý přisvědčit v protokolu Národní jednoty severočeské a Jednoty čsl. obce legionářské. Odmítáme tedy co nejrozhodněji stvání členu socialistických stran proti našim lidem a prohlašujeme, že podobné jednání, nenecháme si více líbiti. Lidový tá-

hor ví vždy kde jest jeho místo a spoji se bez ohledu na vlastní stranické zájmy s každým, kdo spojití se v zájmu státu chce. Mohli jsme též kandidovati samostatně, náš přírůstek mohl být jistě padesátí procento, ale v důsledku významnosti doby a v zájmu jednoty neucínilí jsme tak a spojili jsme se s těmi, kdož na spojení zbyli. Kdo zklamal ve volbách, a kdo nedodržel slibů o neagitování, rozehrábati nebudem. Toto však museli jsme v zájmu pravdy říci. Na.

Roudnicko-Libochovicko

Katolíci, kteří se chtějí zúčastniti pouťního procesu do Staré Boleslavi v sobotu dne 2. července t. r., nechtě se přihlásiti na prohořství, aby mohla býti ziskána sleva na dráze. Jízda z Roudnice přes Hněvice, Štětí, Vsetaty atd. bude tam a zpět asi 20 Kč. Děti do 10ti let 10 Kč.

Upozornění: V okrese roudnickém šíří se v poslední době slintavka a kulhavka. Za tím účelem vydaly nadřídzené úřady pokyny občanstvu, které jest nutno v zájmu celé veřejnosti dodržovati a dle nich se řídití tak, aby tato nebezpečná epidemie byla co nejdříve zlokána a odstraněna. Kdo nedbá příkazu o pokynu úřadů, jedná mnohdy proti své vlastní bezpečnosti.

O sobě: Náš vdp. pan prohoř Mgr. Václav Kotrbč po přestálé nemoci odejel na léčení do lázní Bilina-Kyselka. Přijeme tu v plněho srdeci, aby se v lázních úplně uzdrvil tak, aby opětně zasedl s námi v našem svěřitěli a humoru k práci, ve které ho postrádáme.

Bio „Koruna“ promítá od soboty do pondělí 25.—27. června český film „Panenka“ s V. Ferbanovou, 29. a 30. června t. r. „Přátelé z onoho světa“.

Nerozbitný řetěz opevnění kol našich hranic

Redaktor J. Farago z amerického „Boston Sunday Post“ navštívil v doprovodu plukovníka Moravece naše pohraničí opevnění a napsal o svém deníku člunek, který v překládu o-tiskujeme, aby naši čtenáři zdědili, jak naše armáda skvěle se připravila na zákeřný přepad.

50.000 ruských vojáků denně.

Obklopeno se čtyř stran nepřátelskými sousedy, Československo má jen jediný průchod, sotva 150 mil širok, na svých 2200 mil dlouhých hranicích. Tvoří její ona část, hraničící s přátelským Rumunskem, které je spojuje s druhým spojencem Ruskem. Železnice je hrdována jako dvoutelejná oběma směry, Československo poskytló Rumunsku téměř 12 milionů, aby umožnilo tomuto členu Malé dohody vybudování pokračování téže železnice na rumunském teritoriu. Pořítá se, že 50.000 vojáků lze denně dopravití touto linkou z Ruska do ČSR.

Železnice probíhá obtížným terémem, vysokými horami a nepromiknutelnými lesy: tohoto okolí je obratně využito

Domiták Matějka

Z Rakouska ke Slovanům

(Pokračování.)

V půl noci 19. července vystoupili jsme v Darney, 22 pluk jest ubytován za městem v baráckech. Druhý den byl jsem přidělen k 7. rotě, již velěl bratr nadporučík Machačík. 21. pluk byl t. č. již na Vogesské frontě na El-saské hranici. Ač byla tehdy velká vedra, chodili jsme na cvičiště v pláštích podle předpisu. Druhého dne šli jsme na cvičiště asi hodinu vzdálené, kde dopoledne jsme se cvičili v házení granátů, a odpoledne na střelnici stříleli do terče. Třetí den stříleli jsme na střelnici se samočinných pušek (mitrailles), nejnovější druh strojní pušky. 25. měli jsme pochodové cvičení s nasazenými maskami, jež činily dýchání obtížné. Tak to šlo až do 3. srpna, kdy jsem dostal dvoukolový vůz s párem koní, krytý plachtou. Náruční kůň byl tak pokázan, že první den nechtěl s místem a dalo to mnoho práce, než jsem jej napravil. Pak jezdil jsem denně pro potraviny (trebovani) i do lesa pro dříví a též s pa-

tronami na střelnici. Večer jsme obyčejně psáli koně. V sobotu 17. srpna 1918 bylo nám po rozkaze přečteno pozvání farního úřadu, že bude v neděli 18. srpna sloužena mše svatá za padlé na bojišti a Čechoslováci se zvou k účasti. V neděli o 10. hod. byl prostranný chrám v Darney námi Čechoslováky v pravém slova smyslu nabit a bylo ještě mnoho těch, kteří se již do kostela nevešli. První dvě lavice vlevo před kazatelnou zaujali naši bratři důstojníci s plukovníkem v čele. Po dlouhém kázání byla velká mše svatá. Náš pěvecký kroužek zapěl na kůru francouzskou hymnu a „Kde domov můj“. Ti, kteří v kostele nebyli, nevytýkali nám náš náboženský úkon, naopak, chovali se uctivě. 22. srpna vyjeli jsme na zkoušku. Poštu dostávali jsme prostřednictvím zajateckého komanda v Blaye u Bordou, takže ani naše rodiny nevěděli, že nám psíi do legie, což bylo chytré opatření proti rakouské cenzuře. 24. srpna byl již pochod z Darney časně ráno. 27. srpna byl odpočinek. Pak zase další pochod přes Allerwille a Troidgoullen a 1. září byli jsme

v Rougemout, asi 12 km od fronty. Zde bylo většinou ticho, jen občas zahřměla děla, pronásledující letadla. Tvořili jsme zde zálohu a 21. pluk byl před námi. Za velkého deště a tmy ve tři hodiny ráno 11. září byl pochod do vesnice Bretagne, kde jsme byli tři dny. 12. září, sotva jsme večer ulehli, počali Němci ostřelovati naši vesnici a vedlejší, asi čtvrt hodiny vzdálenou. — Zde zasáhla jedna střela hostinec, kde ve velké místnosti spalo více amerických vojáků, hned bylo jich 10 zabito a 17 raněno. Náš oddíl vyšel z tohoto křestu ohněm beze ztrát, střelba trvala přes půlnoc. 15. září byl pochod přes Belford, který jest opevněn, a 16. září přišli jsme do města Champagne. Za námi přišel též 21. pluk. Zde byl odpočinek až do 20. září. Já ovšem neměl nikdy pokoje. Sotva jsme přijeli na místo, složil se náklad a jeli jsme s desátníkem pro potraviny k plukovnímu trénu, který vydával pro každou rotu zvlášť a byl někdy na blízku, jindy zase daleko, takže nám to dalo hledání, než jsme jej našli. 20. září zase za prudkého deště byl pochod na nádraží a

nástup do vlaku. Za 30 hodin vystoupili jsme na nádraží v Epernay a po krátkém pochodu ubytovani se ve vesnici a 21. pluk byl ve vedlejší vesnici. Zde na krásných vinicích bylo právě vinobraní. 23. byl jsem v městě Epernay, všude bylo viděti zhoubné následky války, mnoho domů pobořených. Týž den večer byl pochod přes město Epernay a cesta vedla většínou lesem a stoupala do příkrých vrchů tak, že jsme jen s velkou námahou přešli přes hory. Po půlnoci měli jsme před sebou třetí návrh, kdež jsem uvázl a než jsem mohl zabrdziti, dostal se vůz do příkopu a nárazem praskla jedna o. V této nesnázi mne pomohl sám velitel praporu, major Priho, který náidil kováním připevniti novou o. Po dvou hodinách jeli jsme dále a říjleli brzo do rozbořené vesnice, kde byl dvoudenní odpočinek. Šáněli jsme ve dne i v noci potraviny pro koně, neb dostávali trochu ovsa a plesnivě slámy, což nestačilo. V této vesnici bylo jen málo obyvatelů, kteří se teprve po ústupu Němců vraceli. Zde byl začátek tak zvané „Hindenburgovy linie“.

(Pokračování.)

jako přírodní maskování proti útočícím leteckým silám. Tato strategická železnice je však jen jediným článkem v nekonečném systému československého opevnění.

Pás 3.000 km z ocele a betonu.

Podél 1600 km dlouhé hranice s Německem a 1400 km dlouhé hranice s Polskem vybudovává Československo systém opevnění, který nestranní cizí pozorovatelé považují za nepronikatelný.

Při jejich budování dostalo se Československu plné podpory všech francouzských obranných oddělení. Zkušenost, získaná při budování pověstné Maginotovy linie, byla dána k dispozici čsl. generálního štábu. Francie povolala opravdu své nejlepší inženýry a nejschopnější důstojníky svého ženijního oddělení do CSR.

Maginotova linie.

Za osobního doprovodu plukovníka Em. Moravce obhlédli jsme si opevnění na německých a polských hranicích. Zde byla vybudována a zdokonalena francouzská Maginotova linie. Po jízdě autem z Prahy dosáhli jsme prvních předsumtých částí těchto opevnění u Cínvaldu, jen nepříliš vzdálených od německých Drážďan, které mají být hlavním stánem útočící armády. Z Cínvaldu na sever a na jih prostírá se nepřerušovaný řetěz opevnění pod zemí i na ní. Pětinašobné pásma osmatyřádrátů táhne se po celé délce hranice.

Tanky nepřekročí hranice.

Všechny silnice, vedoucí z Německa a Polska do Československa, jsou vroubeny masivními cementovými bloky, asi 3,5 metru vysokými a stejně širokými. Bloky jsou umístěny střídavě po obou stranách silnice, vzdáleny asi 45 m od předsumtých částí těchto opevnění u sebe a umístěny celkem asi v délce 230 m.

V době míru provoz na silnicích musí se zde pohybovat zvolna rychlostí 6 km za hodinu a prostor ponechaný mezi bloky je tak úzký, že jen obvyčejná auta nebo tanky nemohou překročit hranice po těchto silnicích. Na hranicích se nacházejí obrovská ocelová vrata, která se mohou vysunovat ze země a zavřít před nosením vpadající armády.

Maskované pasty na tanky jsou vybudovány ve 180 m intervalech na této línii. Jsou to hluboké jámy, na jejichž dně jsou miny, aby zničily každý tank, který tam spadne.

Ložníci v podzemí ovládají zbraně na povrchu.

Úplný systém pozemního opevnění je ovládan z podzemních stanovišť pomocí dumyslného bezdrátového systému. Stisknutím jediného knoflíku nabíjí se ostatní dráty vysokým napětím, zavírají se vrata a otvírají se tankové propasti.

Těžké dělostřelectvo a protiletadlová děla, umístěná na povrchu, jsou rovněž řízena z podzemí okolními zaměřovacími periskopy a bezdrátovými odpalovacími přístroji. Takovým způsobem většinou nenaleznou jediného vojáka na povrchu, za to však brozná činnost bude pokračovat v podzemí.

Za těmito ochrannými opevněními, jejichž účelem jest zastavit vpád vojska, nebo zpomalit jeho postup, probíhá vlastní čsl. Maginotova linie. Sestává z nepřetržitého řetězu více než tisíce pevností, vybudovaných z ocele. Jsou spojeny serií tunelů, avšak prostým stisknutím knoflíku mohou být přeměněny v neodvratné jednotky v případě, že by některá část systému padla do rukou nepřítele.

KDO CHCE PSACÍ STROJ PORTABLE (kufříkový)?

Prodáme několik továrně nových strojů Portable s úplnou písemnou zárukou, hluboko pod cenou, z důvodů skladových. Generální zást. psacích strojů, **Praha XII., Přemyslovská 26.** Tež n a měsíční splátky po 50 Kč.

V podzemních kasematech vydrží naše vojsko i dlouhotrvající válku.

Podzemní pevnosti mají posádku asi 70.000 vojáků, avšak tento počet může být zvýšen během 24 hodin na 250.000. Zvláštní železniční linky vstupují do kasemat, ztrácejí se v tunelech 5—10 mil před hranicemi. Dále tyto kasematy jsou zbudovány pro dlouhotrvající válku. Nejen, že v nich jsou zásoby a válečný materiál v hojném množství, také velká péče byla věnována tomu, aby prostředí v nich bylo příjemné. Československý generální štáb je přesvědčen, že prodlužovaná válka v nechráněných zákopech má katastrofální účinek na morálku vojska.

Celý národ na pomoc.

V současné době Československo má stálou armádu 140.000 mužů, jímž věluje 10.000 spolehlivých důstojníků. Tento počet mohl by být zvýšen na více než jeden milion vojáků do 48 hodin po vyhlášení všeobecné mobilisace a na 3.500.000 do sedmi dnů. Všechny železnice byly přestavěny, aby odpovídaly mobilisačním plánům generálního štábu. „To je velká věc,“ prohlásil ke mně plukovník Moravec. „Rakousko-Uhersko potřebovalo více než tři měsíce, aby dokončilo mobilisaci.“ Hospodářská stránka mobilisace byla zdokonalena již před lety. Dnes všechna skladiště jsou naplněna potravinami a arsenály válečným materiálem, který vystačí na radu let.

Skvělý náš zbrojní průmysl.

V Brně vyrábějí se nejlepší strojíni pušky světa v denně rostoucím množství. V Plzni Skodovy závody vyrábějí společně s francouzským Schneider-Creusot prvotřídní válečný materiál. Pražské automobilky vyrábějí vojenská vozidla a tanky.

K podpoře pěchoty a dělostřelectva má Československo značné letecké síly. Více než 1000 stíhaček a bombardovacích letadel má k dispozici nejvyšší velitelství.

Tato letadla mají dvě vlastnosti, které z nich činí hrozně létající pevnosti. Jsou zhotovovány z kovu zvaného beryl, který je lehký jako hliník, avšak klade odpor jako ocel. Jiný čsl. vynález zabranuje uniknutí vzduchu z pneumatik letadel, když jsou prostřeleny. Jistá tekutina cirkuluje uvnitř pneumatik. Když je pneumatika zasažena, tekutina přijde do styku se vzduchem, tuhne a

ucpe otvor prostřelené pneumatiky, než z ní unikne vzduch.

Naši čtenáři budou nám jistě vděční, že můžeme prozradit v dnešní době věci, které byly zářlivě skrývány a zatajovány z pochopitelných důvodů. Leč je lépe, když naše obránstvo ví, jak náš stát je skvěle vyzbrojen a dovede se lehce ubránit každému náslí.

—jvk—

Čtěte, půjčujte a rozšiřujte Svatováclavskou STRÁŽ

orelstvo

II. okres Orelské župy Pospíšilovy koná dne 17. července t. r. v Břevnově veřejné cvičení. Sraz účastníků jest v 2 hod. odp. na nádvoří strahovského kláštera, odkud provedem do Břevnova. Pořadatelstvo prosí o krojovanou účast br. legionářů. —

Podle usnesení poslední schůze rady Jednoty Čsl. Orla v Podmoklech oslaví jednotna 20tileté jubileum čsl. republiky slavností 28. září. Program oznámíme později. Všecky přiznávce katolického hnutí zveme k spolupráci.

Jednota.

Čtenáři, jsi vkladatelem záložny Hermes?

Ne? Proč své úspory ukládáš v nepřátelských ústavech.

různé zprávy

Naším dopisovatelům: Je bezpodmínečně nutno zprávy a příspěvky do Svatováclavské STRÁŽE zasílati tak, aby je redakce měla nejdříve v úterý ráno. V ostatních případech není uveřejnění technicky možné. Prosíme proto, zvláště venkovské přispívatele, aby si příspěvky připravili přes neděli a v pondělí odeslali redakci.

Předposlední číslo Svatováclavské STRÁŽE propadlo konfiskaci pro závadný obsah některých článků. Počkali jsme na důvody, které vedly pana censoredora ke konfiskaci. Zpráva o tom je otištěna v Úředním listě z 18. VI. 1938. Nedá se nic dělat — jsme nuceni se podrobiti a jistěže se napříště vyvarujeme aspoň hmotných škod, které nám konfiskace způsobila. Rádi bychom však zaznamenali, že se postupuje všude stejně. — Tak čteme v jednom koaličním listě zprávu o volbách do obcí a tam je poznámka, že v jakési Lhotě ztratila lidová strana dva mandáty — naproti tomu jedna strana o ně vzrostla — zpráva pak je zpsněna poznámkou „Lidovci ztratili — stál a národ získal.“ To není pobuňování? Ja.

Pražská peněžní bursa po delším čase se opět zotavuje. Vstupují číni během týdne až 30% z nejnižšího kursového záznamu. Přes to, že technická posice bursy je dobrá, není zde přece však důvodů k tak enormním vzestupům. Národnostní status je dosud ve stavu zrodu a je otázkou, zda jeho výhodnost bude takového rázu, že by tvořil tak silný podnět k vzestupu. Bursa vždy eskontuje předem, načez předejde-li, tedy zase odtroubí. Proto pozor. Ja.

Lord Rothermeere, známý podporovatel maďarského revisionismu varuje právě Anglii před Německem, zvláště před jeho sbyojnými plány na Maďarsko. Připomíná jí, že má dnes Německo 37.000 letadel, neudává však, že je to včetně skladů v hračkářských obchodech. Ja.

Správní rada obilního monopolu jednala již o směrných cenách obilí z letošní sklizně. Jednáni je samozřejmě pouze přípravné a poslední slovo promluví vláda. Přes to je naštědne na zvýšení cen v průměru o Kč 10.— na 1 q pro zeměděle. Ja.

Pražská Živnostenská banka zahájila jednání o předání své vídeňské filiálky tannimu Mer-

curu. Jednáni je na dobré cestě a v duchu nové nacistické organizace bankovníctví ve Východní mace. (Ja)

NĚMECKÉ HOSPODÁŘ. SANKCE V PRAKSI. Porcelánový průmysl ve Třetí říši je odkázan na dovoz našeho kvalitního kaolínu hlavně ze západních Čech. Suroviny od nás dovožené musí se svým méně hodnotným košilem a dociluje tak dobrých, konkurence srovnatelných porcelánových výrobků. V touze po hospodářské soběstačnosti říše podle nacistických hospodářských expertů pořaly německé porcelánky používatí náhražek, což mělo za následek, zhoření výrobků a zhroutení exportu. V těchto dnech pak dvě největší saské porcelánky žádají vládu Třetí říše o dovození dovozu českého kaolínu, jinak že zastaví výrobu. (Ja)

Při volbách v Irsku zvítězila vládní strana, která bude mít většinu 15 poslanců. De Valera tak dosáh schválení své politiky smíření s Anglii, proti které se stavěla opozice. Prezidentské volby budou počátkem července a bude zvolen profesor Hyde, velice oblíbený v celém Irsku, ačkoliv je protestantem.

Nový exerciční dům a Hlučíně. Kdo sleduje apostolskou činnost exercičního domu v Hlučíně, žasne, kolik práce za těch 12 let bylo vykonáno. 18.940 exercičtantů zde vykonalo v 635 kurších duchovní cvičení. Přes 8.000.000 brožur „Životem“, 33.000.000 letáku z. Posel Pravdy a k tomu nečíslné množství drobných past, pomuek rozšířeno. K našemu „Apostolatu nemoných“ se přihlásilo 13.798 českých (2.072 německých) tepicích, kteří obětuji své holesti za zdar všech apostolských prací. Nemoným bylo zdarma rozsláno za Kč 16.840:20 tisíkovin.

21. června uplynulo 20 let od popravdy italského legionáře **Bedřicha Havlena**. Havlena byl r. 1915 zajat jako rakouský desátník a poslán do tábora. St. Maria Capua Vetera. Zde stal se r. 1917 spoluzakladatelem a pokladníkem sboru čsl. dobrovolců. Na jaře r. 1918 byl přidělen k 1. praporu 35. pl. s nímž odjel na dolní Píavu. Při útoku 15. června upadl do zajetí a 21. června r. 1918 zemřel v San Domu na šibenici jako mučedník za svobodu vlasti. Jeho památka nebude nikdy čs. národem zapomenuta. —jvk—

organisační

KATOLIČTÍ LEGIONÁŘI zúčastnili se slavnosti Božho Těla ve svých historických uniformách ve čtvrtek dne 16. t. m. na Hradčanech ve velečerném svatoho Víta a v neděli dne 19. VI. u sv. Václava na Smíchovské a v Braníku. V BRNĚ zúčastnili se katoličtí legionáři s doprovodem župního četa orelstva. V průvodu byla též počtina četa uniformovaných dobrovolců z r. 1918—1919. Tento slul byl mohutnou předzvěstí na III. Všeorelský slul, který se bude konati příštím rokem v Praze a kterého se zúčastní všichni katoličtí legionáři a orelští dobrovolci z roku 1919 ze Slovenska.

Br. Bedřich Svoboda, akční referent pražského výboru Jednoty přátel katol. legionářů dožil se 13. června t. r. 50 let. Jmenovaný od svého mládí zúčastňuje se všech katol. akcí. V Praze pořádaných a padesátka zastihla jej v plné síle a svěženosti. Přejeme br. Svobodovi do dalších let od Pána Boha vše nejlepší. —jvk—

volná místa

Obec města Vlašim obsadí místo konceptního úředníka. Žádosti do 15. července 1938. Bližší v Úředním listě č. 134.

Město Vesetín obsadí místo úředního úředníka v městské úřadně. Žádosti do 30. VI. 1938. Bližší v Úředním listě č. 135.

Městská obec Kolín obsadí místo úřednísekretářky. Žádosti do 28. VI. 1938. Bližší v Úředním listě č. 135.

Rada města Častavě přijme technickou kancelářskou sílu. Žádosti do 9. VII. 1938. Bližší v Úředním listě č. 144.

Finanční prokuratura v Brně obsadí: několik kancelářských míst. Žádosti do 25. června 1938. Bližší v Úředním listě č. 139.

Město Tisnov obsadí místo kancelářského úředníka(ce). Žádosti do 25. VI. 1938. Bližší v Úředním listě č. 140.

Obecní zastupitelstvo vypisuje konkurs na obsazení míst: obecního úředníka, dále zřizence pro obor služby policejní a 1 místo zřizence pro obor služby strážní. Žádosti do 15. VII. 1938. Bližší v Úředním listě č. 141.

Okresní výbor v Berouně obsadí místo výpomocného technického úředníka. Žádosti do 30. VI. 1938. Bližší v Úředním listě č. 143.

Město Karviná obsadí místo smluvního zřizence. Žádosti do 15. VII. 1938. Bližší v Úředním listě č. 143.

Ministerstvo sociální péče obsadí několik míst úředníků kancelářské služby. Žádosti do 30. VI. 1938. Bližší v Úředním listě č. 144.

TISKOPISY

TELEFON 234-86

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ
PROVEDENĚ, V DOBĚ NEJ-
KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Dům se bourá
Rozprodám celý sklad nábytku
hluboko pod cenou.

R. Bukáček,
Praha - Karlín,
Královská 47. — Telefon 61705

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Názvy článků: **Ta Střední Evropa jim dělá starosti, Vzpomínka sjezdová, Roudnicko-Libochovicko, Nerozbitelný řetěz opevnění kol našich hranic**

Stránky: [1], [2], [3], [4]